II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Ιουνίου 1993

περί προσβάσεως στη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση

(93/404/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 128,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι η πρώτη αρχή που εξαγγέλεται στην απόφαση 63/266/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1963 περί θεσπίσεως των γενικών αρχών για την εφαρμογή κοινής πολιτικής επαγγελματικής κατάρτισης [4], προβλέπει ότι κάθε άτομο πρέπει να λαμβάνει την προσήκουσα κατάρτιση ώστε να ληφθεί υπόψη ιδίως η ανάγκη προώθησης της βασικής και της προχωρημένης επαγγελματικής κατάρτισης ή, εφόσον χρειάζεται, της μετειδίκευσης, ανάλογα με τις διάφορες φάσεις της επαγγελματικής ζωής, καθώς και η ανάγκη να παρέχεται σε κάθε άτομο, χάρις σε μόνιμες δυνατότητες επαγγελματικής εξέλιξης, η ευκαιρία για προαγωγή ή για προετοιμασία για νέα δραστηριότητα ανωτέρου επιπέδου·

ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της απόφασης 63/266/ΕΟΚ, η εφαρμογή των γενικών αρχών είναι έργο των κρατών μελών και των αρμόδιων οργάνων της Κοινότητας στο πλαίσιο της συνθήκης·

ότι η ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού μέσω της επαγγελματικής κατάρτισης αποτελεί βασικό στοιχείο για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής οικονομίας· ότι, όπως διαβεβαίωσε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που πραγματοποιήθηκε στο Αννόβερο στις 27 και 28 Ιουνίου 1988, η υλοποίηση της ενιαίας αγοράς πρέπει να συνοδεύεται από βελτίωση της πρόσβασης στη συνεχή κατάρτιση·

ότι η τεχνολογικής εξέλιξη, οι επιπτώσεις της στα προσόντα των εργαζομένων και η αύξηση της ανεργίας καθιστούν την ευκολότερη πρόσβαση στη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση·

ότι ο κοινοτικός χάρτης των θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, ο οποίος εγκρίθηκε κατά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Στρασβούργου της 9ης Δεκεμβρίου 1989 από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων ένδεκα κρατών μελών, ορίζει ιδίως στο σημείο 15 ότι:

> «Κάθε εργαζόμενος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας πρέπει να έχει πρόσβαση σε επαγγελματική εκπαίδευση καθ' όλη τη διάρκεια του ενεργού του βίου. Διακρίσεις βάσει ιθαγένειας όσον αφορά τους όρους πρόσβασης στην επαγγελματική εκπαίδευση απαγορεύονται.
>
> Οι αρμόδιες δημόσιες αρχές, οι επιχειρήσεις ή οι κοινωνικοί εταίροι, καθένας στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του θέτουν σε λειτουργία μηχανισμούς μόνιμης και συνεχούς εκπαίδευσης, επιτρέποντας έτσι σε κάθε άτομο να επανεκπαιδεύεται, λαμβάνοντας μεταξύ άλλων εκπαιδευτική άδεια, να επιμορφώνεται και να εμπλουτίζει τις γνώσεις του, ιδίως ενόψει της τεχνολογικής εξέλιξης»·

(1) ΕΕ αριθ. C 23 της 27. 1. 1993, σ. 8.
(2) ΕΕ αριθ. C 150 της 31. 5. 1993.
(3) ΕΕ αριθ. C 129 της 10. 5. 1993, σ. 57.
(4) ΕΕ αριθ. C 63 της 20. 4. 1993, σ. 1338/63.

ότι η συνεχής επαγγελματική κατάρτιση αποτέλεσε το αντικείμενο διαρκούς φροντίδας εκ μέρους των κοινωνικών εταίρων στο πλαίσιο του κοινωνικού διαλόγου (1)·

ότι η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή ενέκρινε, στις 22 Οκτωβρίου 1992, ενημερωτική έκθεση με τίτλο «Επαγγελματική κατάρτιση: η προώθηση των επαγγελματικών προσόντων, στρατηγικό μέσο για την οικονομική και κοινωνική εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας»·

ότι στις 21 Απριλίου 1993 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε έκθεση περί αναλήψεως πρωτοβουλίας όσον αφορά την επαγγελματική κατάρτιση στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα για τη δεκαετία του '90, όπου συζητείται και το θέμα της πρόσβασης στη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση·

ότι έχουν αναληφθεί δράσεις διεθνούς συνεργασίας σε κοινοτικό επίπεδο (2)·

ότι οι δημογραφικές τάσεις πρόκειται να μειώσουν σημαντικά τον αριθμό των νέων που εισέρχονται στην αγορά εργασίας στην Κοινότητα, γεγονός το οποίο, συνδυαζόμενο με τις μεταβολές του περιβάλλοντος εργασίας, πρέπει να έχει ως συνέπεια τον εκσυγχρονισμό και τη μεγαλύτερη προσαρμογή των ικανοτήτων του ενεργού πληθυσμού·

ότι διαπιστώνεται σε κοινοτικό επίπεδο ότι οι δυσκολίες που συναντούν οι γυναίκες κατά την πρόσβαση στην εργασία οφείλονται σε μεγάλο βαθμό στην περιορισμένη πρόσβαση στην επαγγελματική κατάρτιση· ότι πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή προκειμένου να αποκτήσουν οι γυναίκες πραγματική πρόσβαση στη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση, και ότι θα πρέπει να ληφθεί επίσης υπόψη η αύξηση του αριθμού των εργαζομένων γυναικών (3)·

ότι η συνεργασία στον τομέα της συνεχούς επαγγελματικής κατάρτισης πρέπει να βασίζεται σε διατάξεις που ισχύουν ήδη στα κράτη μέλη, με πνεύμα σεβασμού προς την ποικιλομορφία των εθνικών νομικών συστημάτων και πρακτικών, των αρμοδιοτήτων εσωτερικού δικαίου των ενδιαφερομένων μερών και της συμβατικής αυτονομίας· ότι, δεδομένου ότι οι πρωτοβουλίες που αναλαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο από τα κράτη μέλη και τους κοινωνικούς εταίρους είναι πολλές και ποικίλες, καθίσταται προφανές, μέσα από την προοπτική του κοινοτικού χάρτη των θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και λαμβανομένης υπόψη της διεθνούς διάστασης της δράσης, ότι πρέπει να υποστηρίζονται σε κοινοτικό επίπεδο· ότι, τέλος, είναι πρωταρχικής σημασίας να ευνοηθεί η συνδυασμένη αξιοποίηση των μέσων και η συνεργασία του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα·

ότι ζητήθηκε η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής για την επαγγελματική κατάρτιση, η οποία και αναγνώρισε τη στρατηγική σημασία του ζητήματος της συνεχούς επαγγελματικής κατάρτισης στις επιχειρήσεις, τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για την Κοινότητα, καθώς και την ανάγκη να διαδραματίζει η Κοινότητα ενεργό ρόλο στον τομέα αυτό,

I. ΣΥΝΙΣΤΑ στα κράτη μέλη, αφού λάβουν υπόψη τους διαθέσιμους πόρους και τις αντίστοιχες ευθύνες των αρμοδίων εθνικών αρχών, των επιχειρήσεων και των κοινωνικών εταίρων, με πνεύμα σεβασμού προς την ποικιλομορφία των εθνικών νομοθεσιών ή/και πρακτικών, να προσανατολίσουν την πολιτική τους στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης ώστε κάθε εργαζόμενος της Κοινότητας να έχει πρόσβαση στη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση χωρίς οιασδήποτε μορφής διάκριση και καθ'όλη τη διάρκεια του ενεργού του βίου,

II. ΣΥΝΙΣΤΑ στα κράτη μέλη, προκειμένου να διευκολυνθεί η πρόσβαση αυτή και να είναι όσο το δυνατόν ευρύτερη:

1. Να βοηθήσουν ώστε να καταστεί συνειδητό, μέσα στις επιχειρήσεις, το γεγονός ότι οι ικανότητες των εργαζομένων και η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων είναι αλληλένδετες, ώστε να ενθαρρύνουν τις επιχειρήσεις να δίδουν προτεραιότητα στη βελτίωση της ποιότητας και των ικανοτήτων του προσωπικού τους και να εφαρμόζουν

(1) Βλέπε τα ακόλουθα κείμενα:
— κοινή γνώμη της 6ης Μαρτίου 1987 σχετικά με την κατάρτιση και την παροχή κινήτρων, την πληροφόρηση και τη διαβούλευση,
— κοινή γνώμη της 13ης Φεβρουαρίου 1990 σχετικά με τη δημιουργία ευρωπαϊκού χώρου επαγγελματικής και γεωγραφικής κινητικότητας και τη βελτίωση της λειτουργίας της αγοράς εργασίας στην Ευρώπη,
— κοινή γνώμη της 19ης Ιουνίου 1990 σχετικά με τη βασική εκπαίδευση, την αρχική και την επαγγελματική κατάρτιση των ενηλίκων,
— κοινή γνώμη της 21ης Σεπτεμβρίου 1991 σχετικά με τους τρόπους που μπορούν να καταστήσουν δυνατή την πραγματική και όσο το δυνατόν ευρύτερη πρόσβαση στην κατάρτιση,
— συμφωνία της 31ης Οκτωβρίου 1991 μεταξύ των κοινωνικών εταίρων σε ευρωπαϊκό επίπεδο,
— Ευρωπαϊκή συμφωνία-πλαίσιο της 6ης Σεπτεμβρίου 1990 μεταξύ Ευρωπαϊκής συνομοσπονδίας συνδικάτων (ΕΣΣ) και Ευρωπαϊκού κέντρου δημοσίων επιχειρήσεων (ΕΚΔΕ) σχετικά με την κατάρτιση στις δημόσιες επιχειρήσεις.

(2) Βλέπε τα ακόλουθα κείμενα:
— απόφαση 90/267/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 1990 περί θεσπίσεως κοινοτικού προγράμματος δράσης για την ανάπτυξη της συνεχούς κατάρτισης εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας FORCE (ΕΕ αριθ. L 156, της 21. 6. 1990, σ. 1),
— απόφαση 89/657/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1989 για τη θέσπιση προγράμματος δράσης για την προώθηση της καινοτομίας στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης η οποία προκύπτει από τις τεχνολογικές μεταβολές στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Eurotecnet (ΕΕ αριθ. L 393 της 30. 12. 1989, σ. 29), όπως τροποποιήθηκαν από την απόφαση 92/170/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 75 της 21. 3. 1992, σ. 51),
— απόφαση 89/27/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1988 για την έγκριση της δεύτερης φάσης του προγράμματος συνεργασίας μεταξύ πανεπιστημίων και επιχειρήσεων όσον αφορά την κατάρτιση στον τομέα της τεχνολογίας Comett II (ΕΕ αριθ. L 13 της 17. 1. 1989, σ. 28),
— απόφαση 91/387/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 1991 για την τροποποίηση της απόφασης 87/569/ΕΟΚ σχετικά με πρόγραμμα δράσης για την επαγγελματική κατάρτιση των νέων και την προετοιμασία τους για τη ζωή του ενηλίκου και την επαγγελματική ζωή Petra (ΕΕ αριθ. L 214 της 2. 8. 1991, σ. 69),
— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4255/88 του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1988 για διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΕ αριθ. L 374 της 31. 12. 1988, σ. 21).

(3) Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων: «Η απασχόληση στην Ευρώπη» (1992).

σχέδια και προγράμματα επιμόρφωσης, που ενδείκνυνται για το μέγεθος και για τους στόχους τους, ευαισθητοποιώντας και ενημερώνοντας ανάλογα τα διευθυντικά στελέχη.

Αυτά τα σχέδια και προγράμματα μπορούν να καταρτίζονται με συνεκτίμηση των διαθέσιμων ανθρώπινων και χρηματοδοτικών πόρων, της οργάνωσης της εργασίας, των μελλοντικών αναγκών σε επαγγελματικά προσόντα και της ανάγκης να προβλέπεται η βιομηχανική και τεχνολογική εξέλιξη, καθώς και της υπερεθνικής διάστασης της συνεχούς επαγγελματικής κατάρτισης.

2. Να προβλέπουν κίνητρα και ειδικά μέτρα τεχνικής υποστήριξης υπέρ των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Στα μέτρα αυτά μπορούν να συμπεριλαμβάνονται, για παράδειγμα, η παροχή συμβουλών όσον αφορά την κατάρτιση και η υποστήριξη για τον προσδιορισμό των αναγκών τους σε θέματα κατάρτισης.

3. Να ενθαρρύνουν τις επιχειρήσεις να προωθήσουν τη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση που απαιτείται για την ανάπτυξή τους, συνεκτιμώντας την ιδιαίτερη κατάσταση των εργαζομένων στις εν λόγω επιχειρήσεις, προκειμένου ιδίως να προωθηθούν, τα μέτρα που περιγράφονται στα κατωτέρω σημεία.

4. Να προβλέπουν κατάλληλα, αναγκαία και επαρκή κίνητρα και ειδικά μέτρα τεχνικής υποστήριξης υπέρ των επιχειρήσεων που βρίσκονται αντιμέτωπες με διεργασία βιομηχανικών μετασχηματισμών, ώστε να διευκολύνονται η κατάρτιση και ο επαγγελματικός αναπροσανατολισμός των εργαζομένων σ' αυτές.

5. Να προάγουν τη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση ώστε να αποτελέσει αυτή ουσιώδη παράγοντα της περιφερειακής και τοπικής ανάπτυξης, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές ανάγκες των εργαζομένων και των επιχειρήσεων.

Να υποστηρίζουν τη δημιουργία συνεργασιών, κυρίως σε περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο, με σκοπό την ανάλυση των αναγκών της επιχείρησης και των εργαζομένων και την παροχή πληροφοριών σχετικά με τις δυνατότητες κατάρτισης, ώστε να εξασφαλίζεται η κατά το δυνατόν καλύτερη εξισορρόπηση μεταξύ προσφοράς και ζήτησης.

6. Να τονίσουν στους εργοδότες ότι οφείλουν να ενημερώνουν τους εργαζομένους στις επιχειρήσεις τους, το νωρίτερο δυνατό και, ενδεχομένως, κατά την πρόσληψή τους, σχετικά με την πολιτική και τις δραστηριότητες που διεξάγει η επιχείρηση στον τομέα της συνεχούς επαγγελματικής κατάρτισης και της προσωπικής ανάπτυξης, καθώς και σχετικά με τους όρους πρόσβασης στη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση, συμπεριλαμβανομένης και της δυνατότητας να τεθούν σε διαθεσιμότητα με σκοπό την συνεχή επαγγελματική κατάρτιση.

7. Να υποστηρίξουν τις πρωτοβουλίες που επιτρέπουν στους εργαζομένους που το επιθυμούν να αξιολογήσουν τις ανάγκες τους όσον αφορά τη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση.

Αυτή η αξιολόγηση μπορεί να διεξάγεται εντός ή εκτός της επιχειρήσεως ή/και σε συνεργασία με εξειδικευμένους οργανισμούς.

Η εκμετάλλευση των αποτελεσμάτων έχει εμπιστευτικό χαρακτήρα.

8. Να διευκολύνουν την ενημέρωση και τη διαβούλευση με τους εκπροσώπους των εργαζομένων ή, αν δεν υπάρχουν εκπρόσωποι, με τους ίδιους τους εργαζομένους, σχετικά με την επεξεργασία και την εφαρμογή των σχεδίων και προγραμμάτων κατάρτισης της συγκεκριμένης επιχειρήσης.

9. Να ευαισθητοποιούν τους εργαζόμενους και τις επιχειρήσεις σχετικά με τη σημασία της συνεχούς επαγγελματικής κατάρτισης χάρις στην οποία αποκτώνται τα κατάλληλα προσόντα για την αγορά εργασίας.

Για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι η κατάρτιση δεν περιορίζεται μόνο στην ειδική προσαρμογή για τη συγκεκριμένη θέση εργασίας αλλά παρέχει τα μέσα πρόβλεψης και διατήρησης υπό έλεγχο της εξέλιξης των συστημάτων παραγωγής και οργάνωσης της εργασίας, για να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και να βελτιωθούν οι επαγγελματικές προοπτικές των εργαζομένων.

10. Να διευκολύνουν την ανάπτυξη των πιό κατάλληλων μεθόδων διδασκαλίας και εκμάθησης στη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση, οι οποίες διευκολύνουν την πρόσβαση των εργαζομένων στη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση· π.χ. μέθοδοι αυτοεκπαίδευσης στο χώρο εργασίας, εκμάθηση εξ αποστάσεως, εκμάθηση με την επικουρία των μέσων επικοινωνίας και λοιπά.

11. Να καθιστούν δυνατό για τους λιγότερο ειδικευμένους εργαζομένους, υπό οιοδήποτε καθεστώς εργάζονται, να επωφελούνται από τις δράσεις συνεχούς επαγγελματικής κατάρτισης που τους επιτρέπουν να φθάσουν το πρώτο επίπεδο προσόντων και τους παρέχουν τις βάσεις για να χειρίζονται τις νέες τεχνολογίες.

Πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα η πρόσβαση στη συνεχή κατάρτιση των εργαζομένων, ατόμων ή ομάδων που από τινος χρόνου δεν μπόρεσαν να παρακολουθήσουν μαθήματα επιμόρφωσης ή που έχουν μειωμένες δυνατότητες για την εξεύρεση εργασίας και περιορισμένες επαγγελματικές προοπτικές.

12. Να ενθαρρύνουν την πρόσβαση και ουσιαστική συμμετοχή των γυναικών στη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση.

Με αυτόν τον τρόπο, μπορεί να ανοιχθούν στις γυναίκες νέα επαγγελματικά πεδία και να ευνοηθεί η εκ νέου ανάληψη επαγγελματικής δραστηριότητας μετά από διακοπή της.

13. Να ενθαρρύνουν την πρόσβαση και τη συμμετοχή των νέων που διαθέτουν επαγγελματικά προσόντα ή επαγγελματική πείρα, ασχέτως επιπέδου ικανοτήτων τους, στη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση ώστε να μπορέσσουν να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητές τους και να αποκτήσουν ικανότητες τόσο για το παρόν όσο και για το μέλλον.

14. Να ενθαρρύνουν την πρόσβαση και συμμετοχή των ανέργων στη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση.

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στους από μακρού χρόνου ανέργους με ανεπαρκή ή/και μη κατάλληλα προσόντα, προκειμένου να βελτιωθεί η επαγγελματική ένταξη και επανένταξή τους.

Η συνεχής επαγγελματική κατάρτιση των ανέργων που συνεπάγεται τη συμμετοχή των επιχειρήσεων, ενδείκνυται όλως ιδιαιτέρως για την προώθηση της επανένταξης στην αγορά εργασίας.

15. Να ευνοούν, στα πλαίσια των πολιτικών των σχετικών με την πρόσβαση στη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση, την υπερεθνική διάσταση, και δη προκειμένου να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων.

III. 1. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή να ενισχύσει τη συνεργασία με τα κράτη μέλη και τους κοινωνικούς εταίρους, στο πλαίσιο ιδίως της συμβουλευτικής επιτροπής επαγγελματικής κατάρτισης, προκειμένου να υποστηριχθεί η εφαρμογή του σημείου II.

2. ΚΑΛΕΙ προς τούτο την Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και χρησιμοποιώντας τα κοινοτικά προγράμματα δράσης και πρωτοβουλίες που υπάρχουν στον τομέα της κατάρτισης, συμπεριλαμβανομένου, ενδεχομένως, του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου καθώς και των ειδικευμένων οργανισμών στην Κοινότητα, όπως, είναι το Ευρωπαϊκό κέντρο για την ανάπτυξη της επαγγελματικής κατάρτισης (Cedefop)

α) να διαδώσει και να εμπλουτίσει τις συγκριτικές πληροφορίες για τα συστήματα συνεχούς επαγγελματικής κατάρτισης, συμπεριλαμβανομένων των ισχυουσών διατάξεων και μεθόδων για την ένταξη των νέων που ζητούν εργασία και των από μακρού χρόνου ανέργων·

β) να διευκολύνει τις ανταλλαγές εμπειριών και μεθόδων σχετικά με τους σημαντικότερους πειραματισμούς συνεχούς κατάρτισης·

γ) να υποστηρίξει την ενδεδειγμένη μεταφορά τεχνογνωσίας μεταξύ των κρατών μελών η οποία έχει σημασία για την εφαρμογή του σημείου II, μέσω διακρατικών εταιρικών σχέσεων και δικτύων, προς όφελος ιδίως των περιφερειών, των τομέων, των τύπων επιχειρήσεων και των κατηγοριών εργαζομένων με τη λιγότερο ανεπτυγμένη πρόσβαση στην συνεχή κατάρτιση.

3. ΚΑΛΕΙ επίσης την Επιτροπή να υποστηρίξει τις ενέργειες των κοινωνικών εταίρων σε κοινοτικό επίπεδο, στο πλαίσιο του κοινωνικού διαλόγου, προκειμένου να υπάρξει βαθύτερος προβληματισμός σχετικά με την πρόσβαση στη συνεχή κατάρτιση. Ο διάλογος αυτοξ ενδέχεται να οδηγήσει σε συμβατικές σχέσεις, εφόσον το κρίνουν σκόπιμο οι κοινωνικοί εταιροι,

IV. 1. ΚΑΛΕΙ τα κράτη μέλη να υποβάλουν στην Επιτροπή, τρία έτη μετά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας σύστασης, έκθεση σχετικά με τα μέτρα που έλαβαν κατ' εφαρμογή των σημείων I και II,

2. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή:

α) να υποβάλει, βάσει των εκθέσεων των κρατών μελών και των αποτελεσμάτων του κοινωνικού διαλόγου, έκθεση αξιολόγησης σχετικά με την επιτευχθείσα πρόοδο βάσει των συστάσεων των σημείων I και II στον τομέα της πρόσβασης στη συνεχή επαγγελματική κατάρτιση στην Κοινότητα·

β) να υποβάλει την εν λόγω έκθεση αξιολόγησης, εντός ενός έτους από την ημερομηνία που αναφέρεται στο σημείο IV 1, στη συμβουλευτική επιτροπή για την επαγγελματική κατάρτιση,

3. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή να υποβάλει την εν λόγω έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και να την διαβιβάσει στους κοινωνικούς εταίρους σε κοινοτικό επίπεδο.

Λουξεμβούργο, 30 Ιουνίου 1993.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
S. BERGSTEIN